

Издръжката, която получавала майка ми от своя истински баща, била събирана в книжка от баба ѝ и когато майка ми завършила средното си образование, за абитуриентския си бал получила тези пари. Половината отишли за тоалет, обувки и други необходими аксесоари, а останалата част взели родителите ѝ, за да довършат някои неща по къщата си, която впоследствие беше приписана изцяло на вуйчо ми и майка ми бе лишена от всичко.

Най-тежкият момент за моята майка бил денят на абитуриентския ѝ бал. Това е ден, в който близки, приятели и роднини се събират, за да почетат абитуриента, да вдигнат на здравица в негова чест. Майка ми била сама в този ден. Родителите ѝ не били вкъщи. Дошъл кавалерът ѝ да я вземе и тя се чувствала толкова самотна, че не издържала и заплакала. Когато майка ми разказва за този ден, винаги се натъжава. Още тогава тя си обещала, когато има деца, цялото ѝ внимание да бъде ангажирано с тях, да не позволява те да се чувстват пренебрегнати и самотни. И наистина го постигна. Имам сестра, вече голямо момиче, и аз самият съм на 21 години, но никога не сме били лишавани от внимание и за нас нашата майка е преди всичко приятел и добър събеседник.

През септември 1980 г., няколко дни преди 18-ия си рожден ден, майка ми се запознала с баща ми. Много трудно е за такива роми – интелигентни, с богата обща култура и с високи изисквания към живота, да се срещнат, защото, за съжаление, са рядкост.

Любовта пламнала между тях. Били приятели около осем месеца. Логично последствие от тяхната дружба било забременяването на майка ми. Въпреки че баща ми не бил готов за брак, а това често се случва при мъжете, те се оженили. Сватбата била на 8 август 1981 г. На 17 август (рождения ден на баща ми) пристигнало известие, че баща ми е приет в Юридическия факултет на Софийския университет „Климент Охридски“. Два месеца по-късно, през октомври, съм се родил аз.

Родителите ми разказват, че 1981 година за тях е съдбоносна и щастлива, но и едно трудно начало на съвместния им живот.

Тежки били годините на следване на баща ми. За да издържа семейството си, той започнал работа като леяр в Завод за трансформатори. Майка ми работела като машинописка. Когато съм бил на две години родителите ми получили жилище – гарсоние-ра.

Когато баща ми излизал в сесия за изпити, майка ми го изпращала да учи в дома на родителите му, защото в тясното ни жилище било почти невъзможно. Тогава майка ми оставала сама с мен,